

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή των Μυροφόρων – Μάρκ. 15, 43 – 16, 8 (26/4/2015)

Η αποκατάσταση του Πέτρου

Τη συγκινητική σκηνή της αποκαθλώσεως του νεκρού Σώματος του Κυρίου από τον Σταυρό, διασώζει η σημερινή Ευαγγελική διήγηση, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, μέλος του Ιουδαϊκού Συμβουλίου και ο κρυφός μαθητής του Χριστού Νικόδημος¹, παίρνουν την τολμηρή πρωτοβουλία να ζητήσουν από τον Πιλάτο το Σώμα του Ιησού. Αφού λαμβάνουν την σχετική άδεια, πραγματοποιούν την Αποκαθήλωση, αποδίδουν στο νεκρό Σώμα τις προβλεπόμενες από τα ιουδαϊκά έθιμα νεκρικές τιμές και το ενταφιάζουν σε μνημείο, που ήταν λαξευμένο σε βράχο, το οποίο έκλεισαν με βαρύτατο λίθο. Την συγκλονιστική αυτή πράξη παρατηρούσαν, από απόσταση, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία του Ιωσή.

Όταν πέρασε το Σάββατο, οι δύο αυτές πιστές ακόλουθοι του Κυρίου επισκέφθηκαν το μνήμα, με σκοπό να εισέλθουν σ' αυτό και να μυρώσουν το Σώμα του Ιησού. Η τολμηρή πρόθεσή τους τις οδήγησε μπροστά σε ένα μεγαλειώδες και ασύλληπτο, για τα ανθρώπινα μέτρα, θέαμα: ο λίθος του μνημείου είχε αποκυλιστεί και μέσα σ' αυτό Άγγελος Κυρίου, ενδεδυμένος την ουράνια δόξα, ανήγγειλε στις αγίες εκείνες γυναίκες την έγερση του Κυρίου εκ των νεκρών, την θριαμβευτική Του νίκη επί του θανάτου: *ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε*². Ο απεσταλμένος του Θεού μετέδωσε το μήνυμα της χαράς. Τώρα δεν υπάρχει χάος, θάνατος, νέκρωση, άδης. Τώρα όλα είναι χαρά! Ο Χριστός αναστήθηκε και μαζί Του αναστήθηκε η ανθρώπινη φύση μας. Τώρα μπορούμε κι εμείς ν' αναστηθούμε και να ζήσουμε αιώνια κοντά Του. Είναι ευτυχία η Ανάσταση!

Αλλά, δεν είπε, ούτε εννόησε μόνον αυτά ο Άγγελος. Ανέθεσε στις Μυροφόρες μία άκρως σημαντική αποστολή: να ενημερώσουν τους τρομαγμένους και καθημαγμένους Μαθητές για την Ανάσταση του Διδασκάλου τους, για να πάρουν δύναμη και ν' αποκτήσουν ακλόνητη πίστη, έχοντας περάσει μόλις από το καμίνι των θλίψεων και των αμφιβολιών, βλέποντας τον Κύριο να βασανίζεται και να πεθαίνει. Ο Άγγελος, όμως, δίδει και μία ακόμη εντολή: να μεταφέρουν το μήνυμα της χαράς, ιδιαιτέρως και προσωπικώς, στον Πέτρο. Η προσωπική αυτή αναφορά στον ευέξαπτο, ζηλωτή και ενθουσιώδη Μαθητή, που λίγες μέρες πριν είχε αρνηθεί τον Χριστό στην πορεία Του προς το Πάθος, δεν ήταν τυχαία. Μπορούμε να φανταστούμε την ψυχική κατάσταση του Πέτρου, τα ερωτηματικά που βασάνιζαν την ψυχή του,

¹ Ιωάν. 19,39

² Μάρκ. 16,6

σχετικά με την αποδοχή της μετανοίας του ή όχι. Είναι χαρακτηριστικός και λίαν ενδιαφέρων ο τρόπος που προσεγγίζουν οι ερμηνευτές το προσωπικό ενδιαφέρον για τον Πέτρο. Λένε ότι «ονομαστικά προσέθεσε τον Πέτρο, για να γνωρίσει ότι συγχωρήθηκε το σφάλμα της τριπλής του αρνήσεως, λόγω της θερμής του μετάνοιας κι έτσι να αναπνεύσει, γιατί είχε βυθιστεί σε άμετρη λύπη... Είπατε στον Πέτρο τον τεθλιμμένο, αλλά και μετανοήσαντα για την άρνησή του, διότι κανένα άλλο μήνυμα δεν είναι τόσο ευπρόσδεκτο σ' εκείνους που μετανοούν πραγματικά, από το μήνυμα της Αναστάσεως του Χριστού, ο Οποίος πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας... Είπατε και στον Πέτρο, διότι αν το πείτε μόνο στους Μαθητές, ο ταλαίπωρος αυτός είναι έτοιμος να ξεσπάσει πάλι σε κλαυθμούς και ν' αναρωτηθεί: περιλαμβάνομαι, άραγε και εγώ στους Μαθητές; Φοβούμαι πως όχι, διότι αρνήθηκα τον Διδάσκαλο...»³.

Η προσωπική αναφορά του Αγγέλου στον Πέτρο γίνεται κατ' εντολήν του Χριστού, ο Οποίος, με τον τρόπο αυτό, αποδέχεται την μετάνοιά του και τον αποκαθιστά στο Αποστολικό αξίωμα. «Ο Θεός δεν είναι από εκείνους που εξοντώνουν τον άνθρωπο που αμαρτάνει, αλλά παρατηρεί, με επιμέλεια, την μετάνοια. Θέλει να δει την ένταση της μετανοίας μας, εάν στη ζωή μας προηγείται το θέλημα του Θεού ή όχι. Ανάλογα με τον βαθμό της μετανοίας μας δίδει και την Χάρη Του...»⁴. Τον βαθμό της ειλικρινούς μετανοίας του Πέτρου μέτρησε ο Χριστός και του επεφύλαξε την τιμή να γίνει προσωπικός μάρτυρας του γεγονότος της Αναστάσεως, της οποίας διαπρύσιος κήρυκας έγινε μέχρι το μαρτυρικό τέλος του.

Η αποκατάσταση του Πέτρου, αδελφοί μου, στην αγάπη του Θεού, λόγω της βαθύτατης μετανοίας του, αποκαλύπτει το μήνυμα της ελπίδος και της αισιοδοξίας που εκπέμπει σε όλους μας το Ευαγγέλιο της Αναστάσεως. Όλοι μας, λίγο ως πολύ, συνειδητά ή ασυνειδητά, βιώνουμε το τραγικό γεγονός της αμαρτίας, που απειλεί την προοπτική της σωτηρίας. Το γεγονός αυτό, όμως, δεν πρέπει και δε μπορεί, από μόνο του, να μας στερήσει την σωτηρία. Αυτό θα επιτευχθεί μόνο αν αυτοπαραδούμε στα θέλγητρα της αμαρτίας, αρνούμενοι να παλέψουμε μαζί της. Αυτή η πάλη δεν είναι άλλη από τον συνεχή και ασταμάτητο αγώνα της μετανοίας, την ποιότητα και την ειλικρίνεια της οποίας μπορεί να κρίνει μόνον ο Αναστάς Κύριος. Εφόσον αυτή ομοιάζει προς την μετάνοια του Πέτρου, τότε η αποκατάσταση της σχέσης μας με τον Θεό θα είναι δεδομένη. Τότε το μήνυμα της Αναστάσεως θα ηχεί στην καρδιά μας ακατάπαυστα. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

³ Παναγιώτου Τρεμπέλα, «Υπόμνημα εις το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο», σελ. 316

⁴ Ιωήλ, Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας, «Θυσία Εσπερινή», σελ. 75